

- 5 ...
 5 Aby dům kišský, jenž byl jak město duchů, v sídliště
       (znovu) se proměnil,
       kráj jeho, pastýř Ur-Zababa,
       nad domem kišským vyšel jak Slunce.
 Aby vyměněno bylo království (a) vláda jeho, odňat
       rozkvět palácí,
 (bohové) An a Enlil slovem svým svatým (a) neměnným
       [rozhodli.]
- 10 Tenkrát Šarrum-kín, jehož město bylo městem [...]
       jeho otcem byl La'ibum, jehož matkou byla [...]
       Šarrum-kín dobré srdce [...]
       od léta, kdy zrozen byl [...]
       [...]
       Onoho dne, když přiblížil se soumrak,
       Šarrum-kín oběť přinesl do paláce.
       Ve svatyni čisté, příbytku svém čistém, ulehl.
       V nitru svém poznal (cos), nepověděl (však nic), s nikým
       nepromluvil.
- 5 Když Šarrum-kín oběť pro palác přijal,
       šenkem byl ustanoven, o přiborník pečoval,
       Inanna svatá (však) při něm (ustavičně) stála.
       Poté co uplynulo dní pět, dní deset,
       krále Ur-Zababu ... se v příbytku jeho zmocnil strach,
- 10 jako lvovi na nohy kanula mu moč, jsouc plná krve a hnisu.
       Byl znaven, jak ryba žijící ve slané vodě cítí se skličený.
       Tenkrát šenk sklepku bohyně Eziny,
       Šarrum-kín, ke spárnku neulehl, k snění ulehli (a)
       Inanna svatá ve snu do řeky krvavé vnofila jej.
- 15 Šarrum-kín naříkal, zuby zemi hryzal.
       O náku tom král Ur-Zababa když uslyšel,
       před krále na místo posvátné přivedli jej,
       Šarrum-kín k Ur-Zababovi přivedli.
       „Šenku, (prý) sen v čase nočním zjeven ti by!?”
- 20 Šarrum-kín králi svému odvětil:

- „Králi můj, svůj sen já vypovím tobě.
 Byla v něm jedna panna jak nebe vysoká, jak země široká,
 spodek (její) jak hrada byl založen,
 do [řeky] mocné, do řeky krvavé kvůli mně oma nás
       ponořila.“
- 25 [...] Ur-Zababa do rtu se hryzl, strach se mu do srdece
       vloudil.
 [...] správci svému praví:
 [...] královská sestra má, Inanna svatá,
 [...] do krve prst můj vloží,
 [...] Šarrum-kín, šenka, do řeky mocné ponorí.
 30 Béliš-tikale, nejvyšší kovář, jenž plníš mé přání (a)
       na hliněnou tabulku psát umíš,
 slovo ti povím, slovo mě přijato budíž,
 rada má vyslyšena budíž!
 Nyní, až šenk zrcadlo mě přinese k tobě,
 do Esikil, domu osudu, jak sochu do tyglíku (oba) je vhod!“
- 35 Béliš-tikale slovo pána svého pozorně vyslechl,
 v Esikil, domě osudu, tyglíky uchystal.
 Králi Šarrum-kínovi praví:
 „Jdi (a) zrcadlo mé nejvyššímu kováři odnes!“
 Šarrum-kín z paláce Ur-Zababova vyšel,
 (však) Inanna svatá po pravici jeho (ustavičně) stála.
- 40 Dříve než přiblížil se k Esikil, domu osudu, na vzdálenost
       pěti až deseti prutů,
 Inanna svatá ho předešla a cestu mu zahradila.
 „Esikil věru je příbytek svatý, člověk zkrvavený do něho
       nevstoupí!“
 (Toliko) u brány domu osudu se nejvyšší královský kovář
       s ním setkal.
- 45 Když zrcadlo královské nejvyššímu kováři odnesl,
 Béliš-tikale, nejvyšší kovář, ho zvážil a jako sochu do
       tyglíku vhodil.
 Poté co uplynulo dní pět, dní deset, Šarrum-kín
       před Ur-Zababu, krále svého, předstoupil,

do nitra paláce, jenž jako veliká hora na zemi spočívá, vešel.
Král Ur-Zababa zkoumavě pohlédl na něj, v příbytku jeho
se zmocnil ho strach.

50 V nitru svém poznal (cos), nepověděl (však nic), s nikým
nepromluvil.
Ve svatyni, příbytku jeho čistém, Ur-Zababy se zmocnil
strach.
V nitru svém poznal (cos), nepověděl (však nic), s nikým
nepromluvil.
Za oněch časů slova (již) na hliněné tabulce napsána byla,
hliněná tabulka vložená (do obálky hliněné však)
ještě (tu) nebyla.
Král Ur-Zababa Šarrum-kína, stvoření bohů,
55 s tabulkou o věci jeho samého zabít
do Uruku k Lugazgesimu vyslal.
...

Od samotného Lugazgesihu se pak dochovaly tři královské nápisy, z nichž jeden, ten nejdélší, doložený témaře v stovce exemplářů na fragmentech kamenných pohárů, ho tituluje jako „krále Uruku a krále celé země“ a velebí jeho blahoňárnou vládu, za niž se Sumer a všechny ostatní země těšily nebývalému rozkvětu.⁸¹

Přechod od III. dynastie z města Uruku k dynastií z Akkадu je vylíčen v úvodních slovech slavné sumerské literární skladby nazvané „Prokletí Akkادu“,⁸² která příčinu Lugazgesihu pádu spatřuje v hněvu a nelibosti nejvyššího boha Enlila nad uruckým panovníkem.

Když Enlilův hněvivý pohled
Kiš jako býka nebeského usmrtil,
urucký dům jak mocného býka srazil do prachu,

⁸¹ Frayne 2008, 375–376, 433–438.

⁸² <<http://etcsl.orinst.ox.ac.uk/>> The cursing of Agade. Zde i další bibliografie.

tenkrát Šarru-kínovi, králi Akkadu,
5 od (země) dolní až k zemi horní bůh Enlil
panství (a) království dal.
Tehdy svatyni Akkadu Inanna čistá
ve svoji komnatu vzněšenou proměnila,
v Ulmaši postavila trůn (svůj).

Příslušníci staroakkadské dynastie Sargonovců, dynastie z Akkádu, jejíž zakladatel Šarru(m)-kín, „Pravý král“, Sargon Akkadský (2334–2279 př. Kr.), porazil a zajal Lugazgesihu,⁸³ nás konečně uvádějí do relativně lépe dokumentovaného historického období. Samotný Sargon, jeho synové Rímuš (2278–2270 př. Kr.) i Man-ištúšu (2269–2255 př. Kr.), vnuk Narám-Su'en (Narám-Sín, 2254–2218 př. Kr.) a pravnuk Šar-kali-šarrí (2217–2193 př. Kr.) zanechali množství královských nápisů, které se dochovaly buď v originálech, nebo častěji v pozdějších opisech pocházejících převážně ze starobabylonského období a poskytujících důležité informace o některých významných událostech jejich vlády.⁸⁴

Okolo postavy samotného Sargona Akkadského byla utkána celá řada příběhů,⁸⁵ v nichž Sargon, tvůrce prvního centralizovaného státního útvaru na území Mezopotámie, negujícího dotud obvyklou formu sumerských městských států, vystupuje jako odložený syn velekněžky, odchovanec čerpače vody, oblibenec

⁸³ Šarrum-kin, král Akkádu, dozorce bohyně Inanny, král veškerenstva, kněz pomazaný boha Ana, král (celé) země, nejvyšší správce boha Enlila, město Uruk zničil, hradbu jeho srovnal se zemí. Obyvatelstvo Uruku zbrani srazil, ... srovnal se zemí. Lugazgesihu, krále Uruku, zbrani srazil (a) zajal; v kládě k bráně boha Enlila ho přivedl. (Frayne 1993, 10).

⁸⁴ Frayne 1993, 5–208.

⁸⁵ Westenholz 1997, 33–169; Prosecký 1995a, 8–16, 66–74. Jsou to následující literární texty: starobabylonský fragment „Ja, Sargon“; Legenda o Sargonově narození; sumersko-akkadský dvoujazyčný školní text; Sargon dobyvatel; Sargon v cizích zemích; Sargon, lev; *Sar tamhári* – Král bitvy; dva Sarganova literární dopisy (z Nippuru a Ur). K nim se fádi ještě tzv. Legenda o Sargonovi, pocházející ze staroassyrského období. Viz též: <<http://www seal.uni-leipzig.de/index.html>>

bohyň īštry, služebník a nástupce kišského panovníka a dobyvatel vzdálených, dotud nikým nevidaných končin. Takto stručně a v hrubých rysech nastiněný Sargonův obraz se zračí v jeho fiktivní autobiografii, známé jako „Legenda o Sargonové narození“, a několika dalších akkadských literárních textech, které vyprávějí o Sargonových výbojích, označující jej přízviskem *šar tamhāri*, „král bitvy“. Většina literárních skladeb vyprávějících o Sargonových činech pochází ze starobabylonského a středobabylonského období a jejich rukopisy se dochovávaly ve fragmentárním stavu. Zmiňná „Legenda o Sargonové narození“ je známa z fragmentů pocházejících z novoasyrského období, nejspíše z Ašurbanipalovy knihovny v Ninive, a z novobabylonského období. V jejím úvodu se Sargon představuje a hovoří o sobě jako o mocném králi Akkudu, jehož matka byla velekněžkou *entu* a jehož otec není znám. Tento výrok je však v rozporu se sumerskou skladbou „Sargon a Ur-Zababa“, v níž je za Sargonova otce označen jistý La'ibum. Dále se Sargon zmíňuje o svém strýci, zřejmě kočovníkovi, a o svém rodném městě jménem Azupíránu (akkadsky „Safrán“), ležícím při břehu Eufratu, o němž však jinde není žádných zpráv. V dalších řádcích následuje příběh odloženého dítěte, který vykazuje velmi úzké paralely s příběhem o Mojžíšově narození (Exodus 2, 1–10) a mnoha dalšími podobnými příběhy známými z různých literatur světa.⁸⁶ Sargonova matka, velekněžka, jež měla žít v čistotě, odložila po tajném porodu svého syna do rákosové ošatky vymazané asfalem a pustila ji po řece. Ošatku vytáhl z řeky čerpač vody jménem Aqqi (akkadsky „já jsem vyléval“), nalezenec adoptoval a naučil ho zahradnické práci. V mladém zahradníkovi našel bohyň īštar, jež z něho učinila mocného vládce. Dále následuje líčení Sargonových panovnických skutků a dobyvatelských úspěchů ve čtyřech světových stranách, od severu k jihu a od východu na západ, které se v dochovaných závěrečných řádcích mění

⁸⁶ Lewis 1980.

v poselství o tom, čeho je třeba vykonat budoucím vládcům, aby byli hodni Sargonovy velikosti.

Já jsem Sargon, mocný král, král Akkadu.
Moje matka byla velekněžka, otce svého neznám.
Strýc můj přebývá v horách.
Mé (rodné) město, jež leží při břehu Eufratu, (je) Azupíránu.
5 (Moje) matka, velekněžka, počala (a) zrodila mne v tajnosti.
Do rákosového košíku mne položila, asfalem utěsnila
(jeho) otvory.
Do řeky mne vhodila, odkud jsem nemohl vyjít.
Řeka mne nesla, k Aqqímu, čerpači vody, [mne] připlavila.
Když čerpač Aqqi [své] vědro ponoril, (z vody) [mne] vytáhl.
10 Čerpač Aqqi mne vychoval jak svého syna.
Čerpač Aqqi mne naučil zahradnické práci.
Když jsem svou zahradnickou práci konal, bohyň īštar
nalezla ve mně zalíbení a
já jsem vládl [padesát] čtyři(?) roky (jako) král.
Nad Černohlavci⁸⁷ jsem vládl (a) pa[noval].
15 S (pomoci) bronzových špičáků jsem [překročil] mohutné
[hory.]
Stále znovu jsem stoupal k pohořím ho[mím,]
stále znovu jsem kráčel přes pohoří do[lni.]
Mořskou [zemí] jsem potíkatrát obléhal,
Dilmun jsem d[obil] ...]
20 [K] veliké hradbě nebes (a) země [jsem vystoupil a]
[ka]meny (její) jsem odstranil a [...]
[Každý] král, jenž po mně nastoupí,
[necht] vládne padesát čtyři(?) roky.]
Nad Černohlavci necht' [vládne a panuje.]
25 S (pomoci) bronz[ových špičáků necht' překročí] mohutné
hory.
Stále znovu necht' stoupá k pohořím horním,

⁸⁷ Poetické označení lidí.

- [stále znova nechť kráčí přes pohoří dolní.]
 Mořskou [zemí] nechť potíkrát obléhá,
 [Dilmun nechť] dojde ...]
- 30 [K] veliké hradbě nebes (a) země nechť vystoupí a
 [kameny (její) nechť odstraní a ...]
 [...] z mého města Akka[du ...]
 [...] jako ší[p ...]

V textech babylónských kronik („Kronika“ chrámu Esagil, Kronika dánvých králů, viz s. 101, 109) je Sargon líčen jako úspěšný panovník, který se těšíl přízni bohů. Protože však v blízkosti svého sídelního města Akkadem postavil nepravou kopii posvátného města Babylónu, dopustil si tím svatokrádežné skutku a byl za to bohy potrestán.

Nemenší pozorností než Sargon se v literární tradici starověké Mezopotámie těšíl i jeho vnuk Narám-Sín.⁸⁸ Okolo jeho postavy vznikla řada akkádských literárních textů, které se převážně dochovaly v rukopisech pocházejících ze starobabylónského a středobabylónského období. Z celého tohoto značně rozsáhlého cyklu epických skladeb vešla do souboru literárních textů tradovaných i v 1. tisíciletí př. Kr. pouze jedna jediná skladba didaktického zaměření, konvenčně nazývaná „Narám-Sínova legenda z Kúty“ nebo též „Narám-Sín a nepřátelské hordy“, z níž vystupuje obraz zpupného vládce pohrdajícího varováním bohů, jenž se sklání před jejich mocí teprve poté, co na něj dopadnou tvrdé rány osudu. „Kronika“ chrámu Esagil (viz s. 107) pak přisuzuje Narám-Sínovi tyranské skutky, pro něž byl bohy ztrestán vpádem Gutejců do jeho země.

O dalších panovnických staroakkádské dynastií se mnoho zmínek v mezopotamské literární tradici nedochovalo. Výjimku

⁸⁸ Westenholz 1997, 173–368; Prosecký 1995a, 16–24, 74–85. Jsou to následující literární texty: Narám-Sín a vládce Apíšalu; Erra a Narám-Sín; Žalozpěv nad Narám-Sínovou smrtí; Vzpoura proti Narám-Sínovi; Narám-Sínova legenda z Kúty. Viz též: <<http://www.seal.uni-leipzig.de/index.html>>

tvoří tzv. historická omína, věštěné texty, které svůj věstebný výrok vyvozují z analogií k určitým významným dějinným událostem. O Sargonovu synu Rímušovi se v nich praví: „... [znamení] Rímuše, (krále,) kterého služebníci jeho (příslušníci paláce jeho) ubili svými pečetními válečky.“ Podobnému osudu neunikl ani Sargonův druhý syn: „... [znamení] Man-ištúšua, jenž ve svém paláci byl zabít.“ A údajně stejnou smrti jako Rímuš skončil i Šar-kali-sarrí: „... [znamení] Šar-kali-sarrího, kterého služebníci jeho ubili svými pečetními válečky.“⁸⁹

Ani vládcové dynastie z Akkадu nenašly v očích Enlila a ostatních bohů trvalou přízeň. Sumerský literární text „Prokletí Akkádu“, který jsme již zmínili dříve, obviňuje Narám-Sína z poboření zničení a znesvěcení nippurského Enlilova chrámu Ekur, jež bylo příčinou Enlilova hněvu, Inannina odchodu ze své svatyně v Akkádu a prokletí všem bohy sumerského panteonu. Důsledkem byl vpád Gutejců, jenž přivedl v zemi všeobecný rozrát a zkázu.

- Že království Akkádu na místě pevném (a) dobrém nebude spočívat,
 budoucnost jeho nebude příznivá,
 85 přibytek (jeho) otřesen (a) zásobnice rozebrány, (takto) že bude přikázáno,
 Narám-Sín v nočním vidění spatřil.
 ...
 Bouře ječíci, jež celou zemi si podrobuje,
 150 záplava stoupající, jež protivníka nemá,
 bůh Enlil, kvůli Ekuru svému milovanému, jenž zpustošen byl, (přemýšlel) co zničit.

⁸⁹ Goetze 1947a, 256–263; Hirsch 1963, 13–16. Starobabylónská omína i omína z 1. tisíciletí př. Kr. zmiňují jména následujících panovníků známých ze sumerského královského seznamu: Enmenluanna, Etana, Gilgameš, Magalgal, Ku-Baba, Sargon, Rímuš, Man-ištúšu, Narám-Sú'en, Šar-kali-sarrí, Tirigan, Utu-chegal, Šulgi, Amar-Sú'en, Ibbi-Sú'en, Isbi-Erra, Búr-Sín, Lipit-Enlil(?). (Wilcke 1988, 124–127, 131.)

- Pohlédi k horám Gubin,
celé pohoří širé ...
Lidi (ostatním) nepodobné, již k zemi nepatří,
155 Gutejce, lidi nespoutané,
s rozumem lidským (leč) instinktem psím (a) opíčím zjevem
bůh Enlil z hor sestoupit nechal.

Z období zmatků po konci vlády staroakkadské dynastie Sargonovců z historické temnoty vynořují vládci jménem Dudu (2189–2169 př. Kr.), Šú-Turul (2168–2154 př. Kr.) a snad i Ilulu, kteří jsou doloženi několika vlastními strohými královskými nápisy, v nichž sami sebe označují za „(mocného) krále Akkadu“.⁹⁰

Následující IV. dynastie z města Uruku je v Sumerském královském seznamu zastoupena pěti panovníky, z nichž čtyři (s výjimkou Puzur-illho) jsou známi prostřednictvím krátkých autentických nápisů.⁹¹ Od Utu-chekaza, jediného představitele V. dynastie z města Uruku, je odděluje více než stoletá časová mezera nadvlády Gutejců. Je však více než pravděpodobné, že všechni tito panovníci tvorili jedinou souvislou linii a že dobu jejich vlády je třeba umístit do pozdních časů gutejského panství, neboť jak uvidíme, byl to právě Utu-chegal, jenž zvítězil nad posledním gutejským králem Tiriganem a zasloužil se o porážku nevitaných vteřenců.

Dynastie gutejských panovníků patří vedle první popotopní dynastie z města Kiše k těm nejpočetnějším. Podle závěrcného shrnutí čítala jedenadvacet králů, z nichž první, bezjmenný, bývá ztotožňován s jistým Erridu-pizirem, od něhož se dochovala starobabylonská kopie jeho tří nápisů na sochách. Jméno druhého je sporné; může být čteno Imda'a (a chápáno jako jméno vlastní), nebo příslušná skupina klínopisných znaků může být čtena ni₂-ta-a a překládána jako „(vojsko si) samo (vládlo)“⁹². Z množství ostatních gutejských vládců, jejichž jména jsou v Sumerském

⁹⁰ Frayne 1993, 209–218.
⁹¹ Frayne 1993, 274–279.

královském seznamu doložena, se vlastní nápis dochoval pouze od krále jménem Lá-arábū(m); Jarlagan(da), Si'u(m) a Tirigan jsou pak zmínováni v nápisech jiných vládců a hodnostářů.⁹²

Definitivní konec gutejského panství přivodil, jak jsme se již zmínilí, jediný panovník V. dynastie z města Uruku, jenž jejich porážku vyličil v textu nesprávě literární hodnoty nazývaném „Utu-chegalova vítězství“,⁹³ nápis, jenž snad byl původně umístěn na jakémusi památníku vztyčeném pravděpodobně ve městě Nippuru. Tří kopie tohoto Utu-chegalova nápisu se dochovaly na tabulkách pocházejících ze starobabylonského období.

- Bůh Enlil, (aby) Gutejce (zničil), zubatého hada z hor,
jenž pozvedl se proti bohům,
jenž království Sumeru do hor odnesl,
Sumer špatností naplnil,
5 muži choř jeho odhal,
rodiče děcka jeho odhal,
špatnost a násilí v zemi nastolil,
Enlil, král zemí všech,
aby vymazal jejich jméno,
10 Utu-chegal, muže mocného, krále Uraku,
krále čtyř světových stran, krále, jehož výrok je neměnný,
Enlil, král zemí všech, pověřil.
(Utu-chegal) k Inanně, paní své, se vydal, modle se k ni:
„Paní má, lve bojující, jež s horami se střetáš,
15 Enlil mne [pověřil,] abych navrátil království do Sumeru.
Pomoc[nicí budíž mou!]
Vojsko nepřátele táboreř (všude),
Tiri[gan,] král Gutejců,
ústí ..., nikdo nevychází,
20 na obou březích Tigridu usadil se.

⁹² Frayne 1993, 219–230.

⁹³ <<http://etcsl.orinst.ox.ac.uk/>> The victory of Utu-hegal. Viz též: Frayne 1993, 283–293.

- V dolním Sumeru obsadil pole,
v horní zemi stezky zahradil.
Na cestách země roste dlouhá tráva.“
Král Enlilem silou obdafený,
25 Inanniným svatým srdcem vyvolený,
Utu-chegal, mocný muž, z Urku se vydal na pochod,
u chrámu boha Iskura se utábořil(?).
Synům svého města pravil:
„Gutejce Enlil mi vydal, paní má, Inanna, je mou pomocnici.
30 Dumuzi’ama’ušumgalanna pravil: „Je to mé poslání.“
Gilgameš, syn bohyně Ninsumuny, za dozorce mi ho dal.“
Synové Urku a synové Kulabu se radovali,
město jeho jak jeden muž stanulo za ním.
Vojsko přehlédl a seřadil.
35 (Když) od chrámu Iskurova se vydal na pochod,
čtvrtého dne v Nagsu u kanálu Surungal⁴⁹ se utábořil(?).
(a) pátého dne u svatyně Ili-tappé se utábořil(?).
Ur-Ninazu (a) Nabi-Enlija, velitele Tiriganovy,
již byli do Sumeru co poslové vysláni, zajal a ruce jim
vložil do klády.
40 (Když) od svatyně Ili-tappé se vydal na pochod,
šestého dne se na místě (zvaném) Karkara utábořil(?).
K Iskurovi se vydal, modle se k němu:
„Iskure, Enlil mi zbraně [dal,] budíž mým pomocníkem!“
Uprostřed noci [...] se [zvedl.]
45 a nad Adabem
k vycházejícímu Utuovi [se vydal, modle] se k němu:
„Utu, Gutejce Enlil mi vydal, budíž mým pomocníkem!“
Na onom místě za (zády) Gutejci uchystal léčku(?),
vojsko (tam) přivedl.
50 Utu-chegal, mocný muž, velitele jejich obklíčil.
Tenkrát Tirigan, král Gutejců, samoten uprchl pěšky.
V Dabrum, místě jemu věrném, kam uprchl, bylo bezpečno.

⁴⁹ Varianta: na břehu kanálu Surungal

- Lidé z Dabrum (však) věděli, že Utu-chegal
je král, silou Enlilem obdafený.
55 Tirigana nepropustili.
Posel Utu-chegalův Tirigana a choť (a) děti jeho v Dabrum
zajal.
Ruce mu vložil do klády (a) zavázel oči.
Utu-chegal před bohem Utuem u nohou svých ležet ho
nechal, vloživ mu nohu na krk.
Gutejce, zubařeho hada z hor,
z děr (vodu) pit nechal [...]
[...] vlečnou lod' ...
Království navrátil do Sumeru.

Ani Utu-chegal se podle „Kroniky“ chrámu Esagil (vizs. 107) nevyvaroval bezbožných a hanebných skutků, a proto byl bohy ztrestán nedůstojnou smrtí („řeka tělo jeho odnesla“). A jeden z věštěbných výroků historických omin o něm říká: „.... znamení Utu-chegala, rybáře, jehož pří (stavbě) říční přehradu [hromada hliny] zavalila, a on zemřel.“⁵⁰

Zakladatelem slavné a mocné III. dynastie z města Uru se stal Ur-Namma (2112–2095 př. Kr.), zřejmě Utu-chegalův zeť a nejvyšší velitel a správce města Uru,⁵¹ jenž svému příbuznému pravděpodobně vypověděl poslušnost a sám nakonec postupně ovládl velkou část území Sumeru a Akkadu. Největšího rozkvětu ovšem dosáhl stát III. dynastie z Uru za vlády Ur-Nammova syna Šulgihu (2094–2047 př. Kr.), jenž se stal skutečným tvůrcem tohoto centralizovaného a byrokraticky řízeného státního útvaru a jemuž se podařilo posunout jeho hranice i do východních oblastí mezi řekou Tigridrem a pohorím Zagros. Po jeho téměř padesátileté vládě se na trůnu vystřídali ještě jeho syn Amar-Su'en (Amar-Sín, 2046–2038 př. Kr.), vnuk Šú-Su'en (Šú-Sín, 2037–2029 př. Kr.) a pravnuk Ibbi-Su'en (Ibbi-Sín, 2028–2004 př. Kr.). Urský stát se

⁵⁰ Reiner 1974, 260.

⁵¹ Sollberger – Kupper 1971, 133.

intelektuální nippurské elity, že každá vláda, jež se znelibí Enlilovi a ostatním bohům sumerského pantheonu pro svoji nabubřelou pýchu, musí zaniknout a že nikoli setrvalost, ale ustavící násilná změna politické moci je hlavním principem dějin.¹⁰⁷

Na základě posledních objevů se však zdá, že všechny tyto teorie budou musejí být alespoň částečně revidovány, neboť v roce 2003 byl zveřejněn rukopis Sumerského královského seznamu, který pochází z doby III. dynastie z Ur.¹⁰⁸ Paleografická kritéria svědčí pro to, že byl zapsán pravděpodobně po dvacátém roce Šulgího vlády, neboť končí právě jeho jménem a přání dlouhých dnů jeho života. Samotný rukopis pochází nejspíše z města Adabu nebo jeho závislých území.

Obsahuje, pokud je z něho vyvozena rekonstrukce správná, soupis měst a v nich vládnoucích dynastií v pořadí: Kiš, [Uruk], Akkad, Uruk, Gutejci, Adab, Uruk a Ur, tedy velmi redukovanou podobu textu Sumerského královského seznamu známého z pozdějších rukopisů. Tímto svým líčením průběhu dějinnych událostí je velmi blízký citované úvodní části sumerské literární skladby „Prokletí Akkadu“, která rovněž zmiňuje pouze Kiš, Uruk a Akkad jako jediná města, která se v nejstarších časech postupně dělila o vládu. Je jen těžko představitelné, že za vlády Šulgího by vznikl text, který věnuje tak velikou pozornosť Kiši, Uruk zmiňuje jen okrajově a předcházející urské dynastie nezmiňuje vůbec. Ze stejných důvodů nepřípadně v úvahu ani vláda Utu-chegeala z Urku. Z toho potom vyplývá, že nejstarší podoba Sumerského královského seznamu mohla vzniknout pouze v době vlády dynastie z Akkadu, pravděpodobně za panování jejího zakladatele Sargona Akkadskeho (2334 až 2279 př. Kr.), jenž se stal prvním skutečným sjednotitelem do té doby rozdrobených sumerských městských států a tvůrcem prvního centralizovaného státního útvaru na území Mezopotámie.¹⁰⁹

¹⁰⁷ Steiner 1992.

¹⁰⁸ Steinheimer 2003.

¹⁰⁹ Viz též Glassner 2005a, jenž zde datuje vznik nejstarší podoby Sumerského královského seznamu do období vlády Narām-Sinovy či Šar-kalli-šarrího a chápe ho jako výraz snahy o posvěcení dědičné monarchie.

Tato nejstarší podoba byla o něco později doplněna o další akkadské vládce, vládce IV. dynastie z Urku a gutejské panovníky, z nichž poslední byl Tirigan. K tému doplněním došlo nejspíše za vlády Utu-chegeala z Urku. Dochovaný urský rukopis je potom lokální verzi Sumerského královského seznamu z Adabu z časů počátku III. dynastie urské, která byla doplněna o dynastii z Adabu, za jejíhož posledního představitele je označen jmenovaný Tirigan, a první dva vládce III. dynastie z Uru, Ur-Nammu a Šulgího.

Sumerský královský seznam posléze procházel dalšími změnami v časech III. urské dynastie, kdy byl zřejmě doplněn o dálé urské panovníky a dynastii okrajových území, které vymezovaly hranice urského státu. Konečné podoby se mu však zřejmě dostalo až za časů panování králu I. dynastie z Isinu.

SUMERSKÝ KRÁLOVSKÝ SEZNAM¹¹⁰

(WB)

Když království sestoupilo z nebes, (to) království bylo v Eridu. V Eridu Alulim byl králem (a) vládl 28 800 let. (5) Alalgar vládl 36 000 let. Dva králové vládli 64 800 let. Eridu padlo (a) jeho království do Bad-tibiry (10) bylo přeneseno.

V Bad-tibire Enmenluanna vládl 43 200 let. Enmengalanna vládl 28 800 let. (15) Dumuzi, pastýř, vládl 36 000 let. Tři králové vládli 108 000 let. Bad-tibira padla(!) (a) její království do Laraku bylo přeneseno.

(20) V Laraku Ensipazianna vládl 28 800 let. Jeden král vládl 28 800 let. Larak padl(!) (25) (a) jeho království do Sipparu bylo přeneseno.

V Sipparu Enmendaranna byl králem (a) vládl 21 000 let. Jeden král vládl 21 000 let. (30) Sippar padl(!) (a) jeho království do Šuruppaku bylo přeneseno.

¹¹⁰ Textová edice: Civil 1961; Finkelstein 1963; George 2011, 204–205;Hallo 1963; Jacobsen 1939, 69–127; Klein 1991; Klein 2008; Kraus 1952; Langdon 1963.

V Šuruppaku Ubara-Tutu byl králem (a) vládl 18 600 let. Je- den král (35) vládl 18 600 let.

V pěti městech osm králu vládlo 241 200 let. Přehnala se po- topa.

(UCBC 9-1819)¹¹¹

[Alulim] vládl 36 000 let. [Alalga]r vládl 10 800 let. Eridu bylo zničeno (a) jeho království do Bad-tibiry bylo přeneseno.

V Bad-tibire Ammeluanna (5) vládl 36 000 let. Ensipazianna vládl 43 200 let. Dumuzi, pastýř, vládl 36 000 let. Bad-tibira byla zničena (a) její království do Sipparu bylo přeneseno.

(10) V Sipparu Enmeduranki vládl 6000 let. Sippar byl zničen (a) jeho království [do Šuruppaku] bylo přeneseno.

[V Šuruppaku Ubara-Tutu (15) vládl ... let. Ziusudra, syn Ubara-Tutuův,] vládl 18 000[... let.]

(Ni. 3195)¹¹²

[...] Eridu bylo zničeno (a) jeho království(?) do [Lara]ku bylo přeneseno.

Enmegallana vládl [...] let. Ensipazianna [vládl ...] let. Larak byl zničen (a) jeho království(?) do [Bad-tibiry] bylo přeneseno. Dumuzi [vládl ...] let. [...]

¹¹¹ 1923, Pl.I-IV; Michałowski 1983; Nissen 1965; Peterson 2008; Vincente 1995; Wilcke 1987. Překlady: Glassner 1993, 137–142; Glassner 2004, 117–127; Römer 1984. Studie: Edzard 1980–83b; Lukács – Végső 1975; Marchesi 2010; Rowton 1960; Steiner 1988; Steiner 1992; Wilcke 1988; Wilcke 1989; Wilcke 2001; Young 1988. Viz též: <<http://etcsl.orinst.ox.ac.uk/>> a <<http://www.livius.org/cg-cm/chronicles/chron00.htm>> The Sumerian King List.

¹¹² Ze starověkého Tutubu (Chafádzí) pochází fragment starobabylónské tabulky (UCBC 9-1819; Finkelstein 1963), jež zaznamenává poněkud jinou následnost předpotopních panovníků, odlišnou délku jejich vlády i pořadí jednotlivých měst.

¹¹² Dalším textem obsahujícím varianty předpotopní části Sumerského královského seznamu je drobný fragment Ni. 3195 (Kraus 1952, 31–33) z Nippuru.

(W-B. 62)¹¹³

[A]lulim (vládl) 67 200 let. [A]lalgar (vládl) 72 000 let. (To byli) [dva] králové z Ku'ary.

[...]kidunnu ... (vládl) 72 000 let. [...a]limma (vládl) 21 600 let. [...] ... (To byli) [dva] králové z Larsy.

[Dumul]zi, pastýř, (vládl) 28 800 let. [Enm]enluanna (vládl) 21 600 let. (To byli) dva králové z Bad-tibiry.

[E]nsipazianna (vládl) 36 000 let. (To byl) jeden král z La- raku.

Enmeduranna (vládl) 72 000 let. (To byl) jeden král ze Sip- paru.

Šuruppak, syn Ubara-Tutuův, (vládl) 28 800 let. Ziusudra, syn Šuruppakův, (vládl) 36 000 let. (To byli) dva králové ze Šurup- paku.

(Toto jsou) králové (z časů) před potopou.

(MS 2855)¹¹⁴

Království bylo (v) Eridu. Aluli[m] vlá[d]l 28 800 let. Elalgar [vládl] 43 200 let. Eridu padlo (a) království do (5) Bad-tibiry bylo přeneseno.

Ammeluanna byl králem (a) vládl 36 000 let. Enmegalanna vládl 28 800 let. Dumuzi vládl 28 800 let. (10) Bad-tibira padla (a) království do L[araku] bylo přeneseno.]

Ensipazi[anna byl králem (a) vládl] 13 800 let. Larak p[adl] (a) (15) království do Sipparu [bylo přeneseno.]

Meduranki vlá[d]l 7200 let. Sippar padl (a) království do Šu- ruppaku bylo přene[seno].]

¹¹³ Ještě jinou podobu předpotopní části Sumerského královského seznamu obsahuje drobná tabulka neznámého původu uložená v Ashmoleově muzeu v Oxfordu (W-B. 62; Langdon 1923, Pl. VI).

¹¹⁴ Dále je tu ještě drobná, nedávno zveřejněná tabulka ze starobabylonského období, uložená v Schøyenově sbírce rukopisů (MS 2855; George 2011, 199–200), která rovněž obsahuje text předpotopní části Sumerského královského seznamu. Viz též <<http://www.schoyencollection.com/historySumerian.html>>.

Ubara-Tutu vládl 36 000 let.

(20) Celkem osm králů ... vládlo 222 600 let. ... jako tamaryšek. Nápis [jeho.] (25) jenž pro [...] a [...] předčítat nepřestávej.

(Karpeles)¹¹⁵

Království bylo (v) Eridu. Alulim vládl 28 800 let. Elalgar vládl 43 200 let. Eridu padlo (a) království do (5) Bad-tibiry bylo přeneseno.

V Bad-tibíře král [Am/En]menluanna vládl 36 000 let. Enme-galanna vládl 28 800 let. Dumuzi vládl 28 800 let. (10) Bad-tibira padla (a) království do Laraku bylo přeneseno.

(V) Laraku král Ensipazianna vládl 13 800 let. (15) Larak padl (a) království do Sipparu bylo přeneseno.

(V) Sipparu král [M]eduranki vlá[dl] 7200 let. [Si]ppar padl (a) (20) království do Šuruppaku bylo přeneseno.

(V) Šuruppaku král Ubara-Tutu vládl 36 000 let. Šuruppak padl.

(25) Celkem osm králů (v) pěti jednotlivých měs[tech] dohromady (vládlo) 222 600 let. [Snes]ja(?) se potopa; král zmizel.

(MS 3175)¹¹⁶

Když království sestoupilo z nebes, (to) království bylo (v) Eridu. (V) Eridu Alulim byl králem (a) vládl 28 800 let. (5) Alalgar byl králem (a) vládl 36 000 let. Dva králové vládly 64 800 let. Eridu padlo (a) jeho [království] do Bad-tibiry bylo přeneseno.

¹¹⁵ Další rukopis předpotopní části Sumerského královského seznamu se dochoval na malé podlouhlé tabulce ze starobabylonského období, která je dnes uložena v Karpelesové knihovně rukopisů v Santa Barbarě v Kalifornii (George 2011, 201). Její text je téměř totožný s textem tabulky předcházející, liší se však zajímavou závěrečnou poznámkou.

¹¹⁶ Větší čtvercová tabulka pocházející ze starobabylonského období, která je uložena v Schøyenové sbírce rukopisů (MS 3175; George 2011, 202–203), obsahuje rovněž text předpotopní části Sumerského královského seznamu, na níž navazuje soupis prvních čtyř vládců první potopní kíšské dynastie. Tabulka je zřejmě dílem nějakého méně zkušeného žáka písarské školy.

(10) (V) Bad-tibíře Ammesipa'an[na] vládl 21 600 [let.] Ammegalanna byl králem (a) vládl 18 000 let. Dumuzi, pastýř, (15) vládl 36 000 let. Tři králové vládly 75 600 let. Bad-tibira padla (a) její království do Laraku bylo přeneseno.

(20) (V) Laraku Ensipazianna byl králem (a) vládl 21 600 let. Jeden král vládl 21 600 let. Larak padl (25) (a) jeho království do Sipparu bylo přeneseno.

(V) Sipparu Ammeduranna byl králem (a) vládl 18 000 let. Jeden král vládl 18 000 let. (30) Sippar [padl] (a) jeho království do Šuruppaku bylo přeneseno.

(V) Šuruppaku Ubara-Tutu [byl králem (a) [vládl]] 20 400(?) let. Zi[usudra byl králem (35) (a) vládl 36 000 let. Dva králové vládly 56 400 let.

(V) pěti městech deset králů (40) [vládlo] 236 400 let. Přehnala se potopa.

Když se přehnala potopa (a) království z nebes sestoupilo, (to) království bylo v Kiši. (45) V Kiši Lugušurra byl králem (a) vládl 1200 let. Kullassina-bél vládl 840 let. Nanziz-littarkú (50) vládl 1200 let. Entarachanna vládl sedmkrát sedm let, 3 měsíce (a) 3 a půl dne.¹¹⁷

¹¹⁷ Text velmi podobný úvodní předpotopní části Sumerského královského seznamu obsahuje i drobný fragment N 3514 (Peterson 2008), uložený v Univerzitním muzeu ve Filadelfii. Tento rukopis pocházející z pozdního starobabylonského období z města Nippuru je však zřejmě spíše duplikátem chybající části sumerského mytu o potopě (Prosecký 2010c, 316–319), vyjmenovávající předpotopní vládce a jejich dynastie, ličici rozhodnutí bohů vyhledat z povrchu zemského pokolení lidské a popisující důvody, které je k tomuto neblahému předsevzetí vedly. Mohl by však být i duplikátem tzv. Dynastické kroniky, o níž budeme hovořit dále (viz s. 98).
[...] král Šuruppak [...] král [vládl] 36 000 let. [...], král vládly] 43 200 let. [...] tito dva králové vládly 79 200 let. (5') [...] tito králové [vládly] 360 000 let. [...] nenávist [...] aby (své) práni vyjádřili, radili se. [...] rozhodnuti [...] všechno [...] (10') [...] rozhodnuti provést [...]

(WB a další rukopisy)

(40) Když se přehnala potopa (a) království z nebes sestoupilo, (to) království bylo v Kiši.¹¹⁸ V Kiši Gušur byl králem (45) (a) vládl 1200 let.¹¹⁹ Kullassina-bél vládl 960¹²⁰ let. Nangiš-lišma vládl 670¹²¹ let. (50) Entarachanna vládl 2940 let, 3 měsíce (a) 3 a půl dne. Bábum vládl 300 let. Pú'annúm vládl 840¹²² let. (55) Kalibum vládl 960¹²³ let. Kalúmum vládl 840¹²⁴ let. Zuqaqip vládl 900¹²⁵ let. (60) Atab¹²⁶ vládl 600¹²⁷ let. Mašda, syn Atabúv, vládl 840¹²⁸ let.¹²⁹ Arvium, syn Mašdúv,¹³⁰ vládl 720 let. Etana, pastýř, jenž na nebesa (65) vystoupil (a) všechny země sjednotil, se stal králem (a) vládl 1500¹³¹ let. Balich, syn Etanúv, (70) vládl 400¹³² let. Enmenunna vládl 660¹³³ let. Melem-Kiš, syn Enmenunnuv, vládl 900 let. 1560 let (trvala) dynastie Enmenunnova.¹³⁴ Barsalunna, syn Enmenunnuv,¹³⁵ (75) vládl 1200 let. Samug, syn Barsalunnuv, vládl 140 let. Tizgár, syn Samugúv, vládl 305 let. 1620 let (trvala) dynastie Barsalunnova.¹³⁶ (80) Ilkú

¹¹⁸ Varianta textu z Nippuru: (Když) království z nebes sestoupilo, (to) království bylo v Kiši.

¹¹⁹ Varianta textu z Nippuru: V Kiši Gušur vládl 1200 let.

¹²⁰ Varianta textu z Nippuru: 900

¹²¹ Varianta textu z Nippuru: 1800

¹²² Varianta textu z Nippuru: 240

¹²³ Varianta textu z Nippuru: 900

¹²⁴ Varianta textu z Nippuru a Sús: 900

¹²⁵ Varianta textu z Nippuru: 840; varianta textu ze Sús: 600

¹²⁶ Varianta textu z Nippuru: Aba, Atabba

¹²⁷ Varianta textu z Nippuru: 900

¹²⁸ Varianta textu ze Sús: 720

¹²⁹ Texty z Nippuru vyjmenovávají panovníky v pořadí: Atab, Mašda, Kalúmum, Zuqaqip; resp. [...] Atabba, Kalúmum, Zuqaqip.

¹³⁰ Varianta textu z Nippuru: Arbum, syn nevolníka,

¹³¹ Varianta textu z Nippuru: 635

¹³² Varianta textu z Nippuru a Sús: 410

¹³³ Varianta textu z Nippuru: 621

¹³⁴ Věta doplněna v textu z Nippuru.

¹³⁵ Varianta textu z Nippuru: Barsalunna

¹³⁶ Věta doplněna v textu z Nippuru.

vládl 900¹³⁷ let. Ilta-šadúm vládl 1200 let. Enmenbaragesi, jenž zbraně elamské země (85) zlomil, byl králem (a) vládl 900 let. Agga, syn Enmenbaragesiho, vládl 625 let. 1525 let (trvala) [dynastie] Enmebaraggesiho.¹³⁸

(90) Dvacet tří králové vládli 24 510 let, 3 měsíce (a) 3 a půl dne. Kiš byla sražena zbraní¹³⁹ (a) její království bylo přeneseno do Eanny.

(95) V Eanné Meskiaggašer, syn (boha) Utua, byl pánum (a) králem (a) vládl 324¹⁴⁰ roky. Meskiaggašer (100) vstoupil do moře (a) zmizel. Enmerkar, syn Meskiaggašerův, král Uruku, jenž Uruk vystavěl, (105) byl králem (a) vládl 420¹⁴¹ let. 745 let (trvala) [dynastie] Meskingašerova.¹⁴² Pánem byl Lugal-SI.NAM. SAR (a) vládl [...]5 let.¹⁴³ Luglabanda, pastýř, vládl 1200 let. Dumuzi, rybář, (110) jehož městem byla Ku'ara, vládl 100¹⁴⁴ let. Ten, jenž z rukou Enmebaragesiho kofist sebral,¹⁴⁵ Gilgameš, jehož otcem byl přízrak, pán Kulabu, byl králem¹⁴⁶ (115) (a) vládl 126 let. Ur-Nungal, Gilgamešův syn, vládl 30 let. Uduł-kalamma, (120) syn Ur-Nungalův,¹⁴⁷ vládl 15 let. Lá-ba'sum vládl 9 let. Ennuntarachanna (125) vládl 8 let. Mesche, kovář, vládl 36 let. Melem-anna¹⁴⁸ vládl 6¹⁴⁹ let. Lugal-kitun(?) vládl 36¹⁵⁰ let.

¹³⁷ Varianta textu z Nippuru: 1500

¹³⁸ Věta doplněna v textu z Nippuru.

¹³⁹ Varianta textu z Isamu: [Kiš] padla

¹⁴⁰ Varianta textu z Nippuru: 325

¹⁴¹ Varianta textu z Tell Lejánu: [...]900

¹⁴² Věta doplněna v textu z Nippuru.

¹⁴³ Věta doplněna v textu z Tell Lejánu.

¹⁴⁴ Varianta textu z Tell Lejánu: 110

¹⁴⁵ Věta doplněna v textu z Nippuru.

¹⁴⁶ Titul doplněn v textu z Nippuru.

¹⁴⁷ Varianta textu ze Sús: Ur-lugalúv

¹⁴⁸ Varianta textu ze Sús: Tiku[...]

¹⁴⁹ Varianta textu ze Sús: 900

¹⁵⁰ Varianta textu ze Sús: 420; varianta textu ze Schøyenovy sbírky: 6

(130) Dvanáct králů vládlo 2310¹⁵¹ let. Uruk byl sražen zbraní (a) jeho království bylo přeneseno do Uru.

V Uru (135) Mesannepeada byl králem (a) vládl 80¹⁵² let. Meskiag-Nanna,¹⁵³ syn Mesannepadův, byl králem (140) (a) vládl 36¹⁵⁴ let. Elulu vládl 25 let. Balulu vládl 36 let.

Čtyři králové vládli 171 rok. (145) Ur byl sražen [zbraní] (a) [jeho] království [bylo přeneseno do] Awanu.¹⁵⁵

[V] Awanu [...] byl králem (150) (a) vládl ... let. ... (a) vládl ... let. Kul[...] vládl] 36 let.

(155) Tfi [králové vládli] 356 let. Awan byl sražen zbraní (a) jeho království bylo přeneseno do Kiše.

(160) V Kiši Susudda, valchář, byl králem (a) vládl 201 [...] let. Dadasis vládl 81 rok. Mamagal, lodník, (165) vládl 360¹⁵⁶ let. Kalbum, syn Magalgalův,¹⁵⁷ vládl 195¹⁵⁸ let. TÚG-e vládl 360 let. (170) Menunna, syn TÚG-ečv,¹⁵⁹ vládl 180 let. Ibbi-Su'en vládl 280 let. Lugalmu vládl 360¹⁶⁰ let.¹⁶¹

Osm králů (175) vládlo 3195¹⁶² let. Kiš byla sražena zbraní (a) její království bylo přeneseno do Chamazi.

¹⁵¹ Varianta textu ze Súš: 3588; varianta textu ze Schøyenovy sbírky: 2311

¹⁵² Varianta textu ze Schøyenovy sbírky: 140

¹⁵³ Varianta textu z Nippuru a varianta textu ze Schøyenovy sbírky: Meskiag-nanna

¹⁵⁴ Varianta textu z Nippuru a varianta textu ze Schøyenovy sbírky: 30

¹⁵⁵ Varianta textu z Nippuru: Království Uru [bylo přeneseno do] Aw[anu.]

¹⁵⁶ Varianta textu z Nippuru: 420

¹⁵⁷ Varianta textu z Nippuru: Mamagalův

¹⁵⁸ Varianta textu z Nippuru: 132

¹⁵⁹ Filiae doplněna v textu z Nippuru.

¹⁶⁰ Varianta textu z Nippuru a varianta textu ze Schøyenovy sbírky: 420

¹⁶¹ Texty z Nippuru, Tell Lejlánu a Schøyenovy sbírky vyjmenovávají panovníky v pořadí: Lugalmu, Ibbi-Su'en

¹⁶² Varianta textu z Nippuru: 3792

V Chamazi Chadaniš (180) byl králem (a) vládl 360¹⁶³ let.

Jeden král vládl 360¹⁶⁴ let. Chamazi bylo sraženo zbraní (185) (a) jeho království bylo přeneseno do Uruku.¹⁶⁵

V Uruku Enšakušanna byl králem (a) vládl 60 let. Lugal-ure¹⁶⁶ vládl 120 let. Argandea vládl 7 let.

(190) Tři králové vládli 187 let. Uruk byl sražen zbraní¹⁶⁷ (a) jeho království [bylo přeneseno do] Uru.

V Uru byl Nanni králem (195) (a) vládl 120[...]¹⁶⁸ let. Meskiag-Nanna, syn Nanniho, vládl 48(?) let. [... syn ...] (200) vládl 2 roky.

Tři králové vládli 582¹⁶⁹ roky.¹⁷⁰ Ur byl sražen zbraní¹⁷¹ (a) jeho království bylo přeneseno do Adabu.

(205) V Adabu Lugalannemundu byl králem (a) vládl 90 let. Jeden král vládl 90 let. Adab byl sražen¹⁷³ zbraní (210) (a) jeho království bylo přeneseno do Mari.

V Mari AN.BU byl králem (a) vládl 30¹⁷⁴ let. AN.BA, syn AN.BUův, vládl 17¹⁷⁵ let. (215) Bazi, koželuh, vládl 30 let.

¹⁶³ Varianta textu ze Schøyenovy sbírky: 7 nebo 420

¹⁶⁴ Varianta textu ze Schøyenovy sbírky: 7 nebo 420

¹⁶⁵ Varianta textu z Nippuru (a) království se podruhé vrátilo do [Uruku.]

¹⁶⁶ Varianta textu z Nippuru: Lugal-kinisše-[dudu]

¹⁶⁷ Varianta textu z Tell Lejlánu: zničen

¹⁶⁸ Varianta textu z Isinu: [...]¹⁵⁴

¹⁶⁹ Varianta textu z Tell Lejlánu: 578

¹⁷⁰ Varianta textu neznámého původu: Dva králové vládli 120[...] let.

¹⁷¹ Varianta textu z Tell Lejlánu: zničen

¹⁷² V textech z Isinu, Nippuru a Tell Lejlánu druhá dynastie z Uru předchází druhou dynastií z Unuku.

¹⁷³ Varianta textu z Tell Lejlánu: zničen

¹⁷⁴ Varianta textu z Tell Lejlánu: 90

¹⁷⁵ Varianta textu z Tell Lejlánu: 7

Zizi, valchář, vládl 20 let. Lim-ér, kněz pomazaný, vládl 30 let. Šarrum-iter vládl 9¹⁷⁶ let.

Šest králů (220) vládlo 136¹⁷⁷ let. Mari bylo sraženo [zbraní]¹⁷⁸ (a) jeho království bylo přeneseno do Kiše.

V Kiši Ku-Baba, (225) hospodská, jež základy Kiše upevnila, byla královou (a) vládl 100 let.

Jedna královna vládla 100 let. (230) Kiš byla sražena [zbraní]¹⁷⁹ (a) její království bylo přeneseno do Akšaku.

V Akšaku Unzi byl králem (a) vládl 30 let. Undalulu vládl 6¹⁸⁰ let. (235) Urur vládl 6 let. Puzur-Nirach vládl 20 let. Išu-II vládl 24 roky. Šú-Su'en, syn Išu-Išuv, vládl 7¹⁸¹ let.

Šest¹⁸² králů (240) vládlo 99¹⁸³ let. Akšak byl sražen zbraní¹⁸⁴ (a) jeho království bylo přeneseno do Kiše.¹⁸⁵

V Kiši Puzur-Su'en, (245) syn Ku-Baby, byl králem (a) vládl 25 let. Ur-Zababa, syn Puzur-Su'enův, vládl 400¹⁸⁶ let. 131 rok (trvala) dynastie Ku-Baby.¹⁸⁷ (250) Zimudar¹⁸⁸ vládl 30¹⁸⁹ let.

¹⁷⁶ Varianta textu z Tell Lejánu: 7

¹⁷⁷ Varianta textu z Tell Lejánu: 184

¹⁷⁸ Varianta textu z Tell Lejánu: zničeno

¹⁷⁹ Varianta textu z Tell Lejánu: zničena

¹⁸⁰ Varianta textu z Nippuru: 12

¹⁸¹ Varianta textu z Sús: 24

¹⁸² Varianta textu z Isinu: Pět

¹⁸³ Varianta textu ze Sús: 116; varianta textu z Isinu: 87

¹⁸⁴ Varianta textu ze Sipparu: Dynastie Akšaku byla vyměněna

¹⁸⁵ Text z Isinu umisťuje dynastii z Akšaku za třetí a čtvrtou dynastií z Kiše. Texty ze Sipparu a Sús umisťují dynastii z Akšaku před třetí a čtvrtou dynastií z Kiše. Viz poznámku 200.

¹⁸⁶ Varianta textu z Nippuru: 6 a 360; varianta textu z Isinu: 4[...]

¹⁸⁷ Věta doplněna v textu z Nippuru.

¹⁸⁸ Varianta textu z Tell Lejánu: Zigu-iake

¹⁸⁹ Varianta textu z Isinu: 30[...]

Úsi-watar, syn Zimudarův,¹⁹⁰ vládl 7¹⁹¹ let. Istar-mutí vládl 11¹⁹² let. Išme-Sáma vládl 11 let. Šú-ilišu vládl 15 let.¹⁹³ Nannija, kameník,¹⁹⁴ vládl 7¹⁹⁵ let.

(255) Sedm¹⁹⁶ králů vládlo 491¹⁹⁷ rok. Kiš byla sražena zbraní¹⁹⁸ (a) její království bylo přeneseno do Uruku.^{199 200}

V Uruku Lugalzagesi (260) byl králem (a) vládl 25²⁰¹ let.

Jeden král vládl 25²⁰² let. Uruk byl sražen zbraní^{203 204} (a) jeho království (265) bylo přeneseno do Akkadu.

V Akkadu Šarru-kín, jehož otec byl zahradník, šenk Ur-Zabuv, král Akkadu, jenž Akkad (270) zbudoval, byl králem (a) vládl 56²⁰⁵ let. Rimuš, syn Šarru-kínův, vládl 9²⁰⁶ let. Man-ištúšu, (275) starší bratr Rimušův, syn Šarru-kínův, vládl 15²⁰⁷ let. Náram-Su'en, syn Man-ištúšuův, (280) vládl 56 let. Šar-kali-šarrí, syn Narám-Su'enův, vládl 25²⁰⁸ let. 157 let (trvala) [dynastie]

¹⁹⁰ Varianta textu z Tell Lejánu: Zigu-iakeūv

¹⁹¹ Varianta textu ze Sipparu: 6

¹⁹² Varianta textu ze Sús: 17(?)

¹⁹³ Věta doplněna v textu ze Sús.

¹⁹⁴ Varianta textu ze Sús: Zimudar; varianta textu z Isinu: Beli[...]

¹⁹⁵ Varianta textu ze Sipparu: 3

¹⁹⁶ Varianta textu ze Sipparu: Osm

¹⁹⁷ Varianta textu ze Sús: 485; varianta textu ze Sipparu: 586

¹⁹⁸ Varianta textu ze Sipparu: Dynastie Kiše byla vyměněna

¹⁹⁹ Varianta textu z Nippuru: (a) království se [potřetí vrátilo] do Uruku. Texty z Isinu, Sipparu, Sús a pravděpodobně i Nippuru uvádějí třetí a čtvrtou dynastií z Kiše jako jednu dynastiю.

²⁰⁰ Varianta textu z Nippuru: 34

²⁰¹ Varianta textu z Nippuru: 34

²⁰² Varianta textu ze Sipparu: 3

²⁰³ Varianta textu ze Sipparu: Dynastie Uruku byla vyměněna

²⁰⁴ Text z Isinu opomíjí třetí dynastií z Uruku.

²⁰⁵ Varianta textu z Nippuru: 55; varianta textu z Tell Lejánu: 54

²⁰⁶ Varianta textu z Nippuru: 55; varianta textu z Tell Lejánu: 7; varianta textu z Nippuru: 15

²⁰⁷ Varianta textu z Nippuru: 7

²⁰⁸ Varianta textu z Nippuru: 24

Šarru-kínova.²⁰⁹ Kdo byl králem, kdo nebyl králem?²¹⁰ (285) Irgigi²¹¹ byl králem; Imi byl králem; Nanum byl králem;²¹² Ilulu byl králem? Ti čtyři vládli 3 roky. (290) Dudu vládl 21 rok. Šú-Turul, syn Dudu, vládl 15²¹³ let.

Jedenáct¹⁴ králů vládlo 18²¹⁵ rok. (295) Akkad byl sražen zbraní²¹⁶ (a) jeho království bylo přeneseno do Uruku.

V Uruku Ur-nigina byl králem (a) vládl 7²¹⁷ let. Ur-gigira, syn Ur-niginů, (300) vládl 6²¹⁸ let. Kuda vládl 6 let. Puzur-ili vládl 5²¹⁹ let. Ur-Utu vládl 6 let.²²⁰

Pět²²¹ králů vládlo 30²²² let. (305) Uruk byl sražen zbraní²²³ (a) jeho království na vojsko²²⁴ Gutejců bylo přeneseno.

Vojsko²²⁵ Gutejců mělo bezejmenného krále,²²⁶ (310) samo si po 3²²⁷ roky vládlo. (Potom) Inkišus²²⁸ vládl 6²²⁹ let. Zarlagab vládl 6 let. Šulme²³⁰ vládl 6 let. Siluhmes²³¹ vládl 6²³² let. (315) Inimabakes²³³ vládl 5²³⁴ let. Igeš'a'uš²³⁵ vládl 6²³⁶ let. Jarlagab vládl 15²³⁷ let. Ibate vládl 3 roky. Jarla²³⁸ vládl 3 roky. (320) Kurum²³⁹ vládl 1²⁴⁰ rok. Apil-kín vládl 3 roky. [Lá-a]rábum vládl 2 roky. Irarum vládl 2 roky. Ibránum vládl 1 rok. (325) Chablim vládl 2 roky. Puzur-Su'en, syn Chablimův, vládl 7 let. [Ja]rlaganda vládl 7 let. [Si']u(?) vládl 7 let. [Tiri]gan vládl 40 dní.

(330) Jedenadvacet králů vládlo 124 [let] (a) 40 dní.²⁴¹ Vojsko Gutejců bylo sraženo zbraní²⁴² (a) jeho království bylo přeneseno do Uruku.

(335) V Uruku Utu-chegal byl [králem] (a) vládl 427 let
(a) [...] dní.²⁴³

²⁰⁹ Věta doplněna v textu z Nippuru.

²¹⁰ Varianta textu ze Sús: Kdo byl králem, kdo opravdu byl králem?

²¹¹ Varianta textu z Nippuru: Igigi

²¹² Texty z Nippuru a Sús vyjmenovávají panovníky v pořadí: Nanum, Imi.

²¹³ Varianta textu z Isinu: 18

²¹⁴ Varianta textu ze Sipparu: Dvanáct; varianta textu ze Sús (opomíjejí panovníky jménem Dudu a Šú-Turula): Devět

²¹⁵ Varianta textu ze Sipparu: 197; varianta textu ze Sús: 161; varianta dalšího textu ze Sús: 177

²¹⁶ Varianta textu ze Sipparu: Dynastie Akkadu byla vyměněna

²¹⁷ Varianta textu z Isinu a Sipparu: 3; varianta textu ze Sús: 15; varianta dalšího textu ze Sús: 30

²¹⁸ Varianta textu z Isinu: 7; varianta textu ze Sús: 15; varianta dalšího textu ze Sús: 7

²¹⁹ Varianta textu z Isinu: 20

²²⁰ Varianta textu ze Sús: Ur-Utu, syn Ur-gigirů, vládl 25 let. / Lugal-melem, syn Ur-gigirů, vládl 7 let.

²²¹ Varianta textu ze Sús (opomíjí panovníky jménem Kuda a Puzur-ili): Tři

²²² Varianta textu z Isinu: 43; varianta textu z Nippuru a Sipparu: 26; varianta textu ze Sús: 47

²²³ Varianta textu ze Sipparu: Dynastie Uruku byla vyměněna

²²⁴ Varianta textu ze Sús: do země

²²⁵ Varianta textu ze Sús: Země

²²⁶ Varianta textu z Nippuru: nemělo krále

²²⁷ Varianta textu z Nippuru: 5

²²⁸ Varianta textu ze Sús: [...]gaba

²²⁹ Varianta textu z Nippuru: 7

²³⁰ Varianta textu z Nippuru: Jarlagas

²³¹ Varianta textu z Nippuru: Silulu

²³² Varianta textu z Kis: 7

²³³ Varianta textu z Nippuru: Duga

²³⁴ Varianta textu z Nippuru: 6

²³⁵ Varianta textu z Nippuru: Ilu-AN

²³⁶ Varianta textu z Nippuru: 3

²³⁷ Varianta textu z Nippuru: 5

²³⁸ Varianta textu z Nippuru: Jarlangab

²³⁹ Varianta textu z Nippuru: [...]bi

²⁴⁰ Varianta textu z Nippuru: 3

²⁴¹ Varianta textu z Nippuru: 25 let

²⁴² Varianta textu z Tell Lejlánu: zmíčeno

²⁴³ Varianta textu z Isinu: 26 let, [...]2 [měsíců] (a) 15 dní; varianta textu neznámého původu: 7 let, 6 měsíců (a) 15 dní; varianta textu z Tell Lejlánu: 7 let, 6 měsíců (a) 5 dní

Jeden král vládl 427 let (a) [...] dñi.²⁴⁴ Uruk byl sražen zbraní (340) (a) jeho království bylo přeneseno do Uru.

V Uru Ur-Namma byl králem (a) vládl 18 let. Šulgi, syn Ur-Nammův, vládl 46²⁴⁵ let. (345) Amar-Su'en, syn Šulgiho, vládl 9²⁴⁶ let. Šú-Su'en, syn Amar-Su'enův, vládl 9²⁴⁷ let. Ibbi-Su'en, syn Šú-Su'enův, (350) vládl 24²⁴⁸ roky.

Čtyři²⁴⁹ králové vládli 108²⁵⁰ let. Ur byl sražen zbraní,²⁵¹ základy Su[meru] byly [vyrvány]²⁵² (a) jeho království bylo pfeneseno do Isinu.

(355) V Isinu Išbi-Erra byl králem (a) vládl 33²⁵³ roky. Šú-ilišu, syn Išbi-Errův, vládl 20²⁵⁴ let. Iddin-Dagán, syn Šú-ilišuův (360) vládl 21²⁵⁵ rok. Išme-Dagán, syn Iddin-Dagánův, vládl 20²⁵⁶ let. Lipit-Ištar, syn Išme-Dagánův,²⁵⁷ vládl 11 let. (365) Ur-Ninurta, syn Iškurův – kéž léta hojnosti, dobrou vládu (a) sladký život prožívá²⁵⁸ – vládl 28 let. Búr-Sín, syn Ur-Ninurtův, vládl 21 rok. Lipit-Enil, syn Búr-Sínův, vládl 5 let. (370) Erra-imitti vládl 8²⁵⁹ let.

²⁴⁴ Varianta textu neznámého původu: 7 let, 6 měsíců (a) 15 dní; varianta textu z Tell Lejlánu: 7 let, 6 měsíců (a) 5 dní

²⁴⁵ Varianta textu ze Sús a Tell Lejlánu: 48; varianta textu z Nippuru: 58

²⁴⁶ Varianta textu ze Sús: 25

²⁴⁷ Varianta textu z Nippuru: 7; varianta textu ze Sús: 20[...]; varianta dalšího textu ze Sús: 16

²⁴⁸ Varianta textu z Nippuru: 25; varianta dalšího textu ze Sús: 15; varianta textu z Tell Lejlánu: 23(?)

²⁴⁹ Varianta textu neznámého původu, z Nippuru a Sús: Pět

²⁵⁰ Varianta textu z Nippuru: 117; varianta textu ze Sús: 120[...]; varianta dalšího textu ze Sús: 123

²⁵¹ Varianta textu z Nippuru: Dynastie Uru byla vyměněna

²⁵² Věta doplněna v textu ze Sús.

²⁵³ Varianta textu z Nippuru: 32

²⁵⁴ Varianta textu z Nippuru: 10; varianta textu ze Sús: 15

²⁵⁵ Varianta textu ze Sús: 25

²⁵⁶ Varianta textu z Nippuru: 18

²⁵⁷ Varianta textu z Nippuru: Iddin-Dagánův

²⁵⁸ Texty z Nippuru doplhují filiaci a požehnání.

²⁵⁹ Varianta textu z Nippuru a Tell Lejlánu: 7

[...] vládl [...] 6 měsíců.²⁶⁰ Enlil-báni vládl 24 roky. Zambija vládl 3 roky. Íter-piša vládl 4 roky. Ur-dukuga vládl 4 roky. (375) Sín-mágirův vládl 11 let. Damiq-ilišu, syn Sín-mágirův, [vládl] 23 roky.²⁶¹

Trináct králu vládlo 213 let.²⁶²
(Napsáno) rukou Núr-Ninšuburovou.²⁶³

Celkem třicet devět [králi] vládlo 14 409 [...] let, [3 měsíce (a) 3 a půl dne] (380) čtyřikrát v Kiši.

Celkem dvacet dva králové vládli 2610 [...] let, 6 měsíců (a) 15 dnů pětkrát (385) v Urku.

Celkem dvanáct králu vládlo 396 let třikrát v Uru.
(390) Celkem tři králové vládli 356 let jedenkrát v Awanu.

Celkem jeden král (395) vládl 420 let jedenkrát v Chamazi.
(16 rádků zničeno)

[Celkem dvanáct] králu (415) vládlo [197 let] jedenkrát [v] Akkadu.

Celkem jedenadvacet²⁶⁴ králu vládlo 125 let (a) 40 dní²⁶⁵ (420) jedenkrát ve vojsku Gutejů.

[Celkem] jedenáct²⁶⁶ králu vládlo 159²⁶⁷ let (425) [v] Isinu.

Jedenáct měst vykonávalo královskou vládu.

Celkem sto třicet čtyři²⁶⁸ králové.

Celkem (430) (vládii) 28 876[...] let.²⁶⁹ let.²⁷⁰

21²⁷¹

²⁶⁰ Věta doplněna v textu z Nippuru.

²⁶¹ Věta doplněna v textu z Nippuru.

²⁶² Varianta textu z Nippuru: 225 let (a) 6 měsíců

²⁶³ Kolofon Weld-Blundellova hranolu.

²⁶⁴ Varianta textu z Nippuru: triadvacet

²⁶⁵ Varianta textu z Nippuru: 99 let

²⁶⁶ Varianta textu z Nippuru: šestnáct

²⁶⁷ Varianta textu z Nippuru: 226

²⁶⁸ Varianta textu z Nippuru: sto třicet devět

²⁶⁹ Varianta textu z Nippuru: [...]3443

²⁷⁰ Sumarizované údaje o počtu vládců a celkové délce jejich panování v jednotlivých městech jsou doloženy pouze ve ftech textech z Nippuru.

²⁷¹ Se Sumerským královským seznamem vykazuje přibuznost i nippurský